

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранов А.А. Избранные лекции по педиатрии / А.А. Баранов, Р.Р. Шиялева, Б.С. Каганова. – М.: Династия, 2005. – 640 с.
2. Быков В.О. Справочник педиатра / В.О. Быков, Г.М. Бондаренко, Э.В. Водовозова. – М.: Медицина, 2007. – 576 с.
3. Валеев Н.М. Лечебная физическая культура / Н.М. Валеев, Т.С. Гарасеева, С.Н. Попов. – М.: АКАДЕМИЯ, 2009. – 416 с.
4. Ерофеева Л.Г. Популярный справочник детских болезней / Л.Г. Ерофеева. – Ростов н/Д: Феникс, 2010. – 300 с.
5. Виды реабилитации: физиотерапия, лечебная физкультура, массаж: учебное пособие / [Т.Ю. Быковская, А.Б. Кабарухин, Л.А. Семенович и др.]. – Ростов н/Д: Феникс, 2010. – 557 с.
6. Корж Ю.М. Основи лікувальної фізичної культури / Ю.М. Корж, О.М. Звіряка. – Суми: СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2005. – 76 с.
7. Лянной Ю.О. Основы физической реабилитации / Ю.О. Лянной. – Сумы: СумДПУ, 2004. – 473 с.
8. Пархотик И.И. Физическая реабилитация при заболеваниях органов брюшной полости / И.И. Пархотик. – К.: Олимпийская литература, 2003. – 365 с.
9. Попов С.Н. Физическая реабилитация / С.Н. Попов. – Ростов н/Д: Феникс, 2005. – 608 с.
10. Сміян І.С. Лекції з педіатрії / І.С. Сміян. – Тернопіль: Підручники посібники, 2006. – 768 с.
11. Сокрута В. М. Фізичні чинники в медичній реабілітації / В. М. Сокрута, В. М. Казакова. – Донецьк, 2008. – 576 с.
12. Харченко Н. В. Клиническая гастроэнтерология / Н. В. Харченко. – К.: Здоровье, 2000. – 456 с.
13. Assessment of the Sydney System in Helicobacter pylori-associated gastritis in children / M. C. Cohen – et al. // Act. Gastroenterol. Latinoam. – 2000.1. Vol. 30, № 1, p.35–40
14. Current European concepts in the management of Helicobacter pylori infection the Maastricht Consensus Report / P. Malfertheiner et al. // Aliment. Pharmacol. Ther. – 2002. – № 6. – P. 167–180
15. Kapadia C. R. Gastric atrophy, metaplasia, and dysplasia: a clinical perspective // J. Clin. Gastroenterol. – 2003. – May-Jun., № 36, suppl. 5.1. P. 29–36, 61–62.
16. Kashiwagi H. Ulcers and Gastritis // Endoscopy. – 2005. – № 37 (2). – P. 110–115.
17. Macarthur C. Is there an infectious etiology to abdominal pain in children? // J. Pediatr. Gastroenterol. Nutr. – 2000. – Vol. 30, № 2. – P. 3–12.
18. Magnifying Endoscopy in Gastritis of the Corpus / K. Yagi et al. // Endoscopy. – 2005. – № 37. – P. 660–666.
19. <http://www.sitemedical.ru>
20. www.sgastro.com.ua

Супруненко М.В.

Київський національний університет культури і мистецтв

ДОСЛІДЖЕННЯ ВІДНОШЕННЯ ПИТАНЬ МОТИВАЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ТА ІНТЕРЕСУ СТУДЕНТІВ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

На основі аналізу і узагальнення психолого-педагогічної літератури у статті розглянути питання за якими визначають сучасний стан мотиваційно-ціннісного ставлення та інтересу студентської молоді до занять фізичною культурою та спортом в вищих навчальних закладах, які сприяють до створення відповідних умов усвідомленого напрямку систематичних занять фізичними вправами, спонукають до задоволення особисто-значущих потреб, направляють до ведення здорового способу життя та забезпечення належних норм рухової активності. Наводяться основні засоби, які сприяють масовим заняттям фізичною культурою та спортом в системі вищої освіти США.

Ключові слова: студенти, стимули, мотивація, інтерес, захоплення, фізична культура, спорт, освіта, заняття.

Супруненко М.В. Исследование отношения вопросов мотивационно-ценностного отношения и интереса студентов к занятиям по физической культуре. На основании анализа и обобщения психолого-педагогической литературы в статье рассмотрены вопросы, по которым определяется современное положение мотивационно-ценностного отношения и интерес студенческой молодежи к занятиям физической культурой и спортом в высших учебных заведениях, которые способствуют к созданию соответствующих условий сознательного стремления к систематическим занятиям физическими упражнениями, побуждают к удовлетворению лично-значимых потребностей, направляют к ведению здорового способа жизни и обеспечению надлежащих норм двигательной активности. Обнаружения обзора показывают, что большинство из исследователей использует методологию обзора в качестве исследовательского инструмента. Приводятся основные средства, которые содействуют массовым занятиям физической культурой и спортом в системе высшего образования США.

Ключевые слова: студенты, стимулы, мотивация, интерес, привлечение, физическая культура, спорт, образование, занятия.

Suprunenko M.V. Research of relation of questions of the motivational-valued relation and interest of students to employments on a physical culture. On grounds of theoretical analysis and compilation of psychological and educational literature, the article deals with the issues defining the modern condition of motivation and values relation as well as interest among student youth in engaging in physical training and sports activities in higher education institutions which facilitate the creation of corresponding conditions for conscious aspiring to systematic engaging in physical exercises, motivate to meet personally meaningful needs, direct

towards healthy living and securing proper norms of motor activity. Findings of the review show that most of the researchers use the survey methodology as a research instrument. Crucial measures for promoting mass engagement in physical training and sports within the US higher education system are mentioned. To the article basic motivational options that assist engaging in physical education and sport students are driven. The successful decision of health influence on student young people possibly only in the complex use of physical, psychical, social and spiritual sphere. It is needed to form the necessity of physical health, to integrate the components of health influence on students. The study of modern scientifically-pedagogical literature leads to absence of terms of the motivational going near the process of sports and physical exercises in higher educational establishments. Conception of encouragement and study of motivation to the necessity of athletic-sport education will allow to get around the decision of main task of modern - grant of possibility to the students in society that changes, feel sovereign, protected, adequately to form and keep the physical, spiritual and moral health. The formation of stable motivation to exercise is an important prerequisite of physical perfection, the harmonious development of physical strength and abilities.

Key words: student, stimulus, motivation, interest, bringing in, physical culture, sport, education, employments.

Актуальність. Нові умови соціально-економічного і культурного розвитку, процеси гуманізації суспільства висунули на перший план питання про пошук нових форм роботи на заняттях з фізичної культури і спорту, що можуть реалізувати широкий комплекс соціально-педагогічних завдань, оскільки заняття розвивають та удосконалюють чимало важливих соціальних та біологічних якостей людини та справляють прогресивний вплив на гармонійний розвиток та виховання студентської молоді.

Мета: аналіз комплексу психолого-педагогічних умов для успішного формування мотиваційно-ціннісного відношення студентів до зайняття фізичною культурою і спортом та до свого здоров'я, формування вдосконалення процесів навчання занять з фізичного виховання.

Завдання: визначити ефективні форми та мотиваційних пріоритети і інтереси студентів до зайняття фізичною культурою і спортом, які дадуть можливість визначити стимули, сприяючі формуванню потреби до систематичного зайняття фізичними вправами і ефективної побудови процесу фізичної підготовки.

Результати. Фізична культура є потужним чинником тривалості життя населення. Якщо в Європі тривалість життя більше 80 років, то в Україні 68,1 рік, що відповідає одному з останніх місць серед європейських країн. В останні роки на тлі інтенсифікації навчального процесу у вузах спостерігається тенденція до зниження обсягу рухової активності студентів, що негативно позначається на показниках їхнього фізичного стану. Слід зауважити, що люди, які займаються фізичною культурою менше стомлюються на роботі, менш схильні до різних захворювань. В найзагальнішому розумінні мотив – це те, що визначає, створює, спонукає людину до певної дії. Мотивацію можна визначити, з одного боку, як складну, багаторівневу систему збудників, що включає потреби, мотиви, інтереси, ідеали, прагнення, установки, емоції, цінності тощо. Необхідною умовою формування інтересу до навчальної діяльності є надання студентам можливості проявляти самостійність та ініціативу. Чим активніші методи навчання, тим легше зацікавити студентів. Подолання посилення для студента труднощів навчально-тренувальної діяльності – важлива умова виникнення інтересу до неї. Якщо завдання занадто важке, інтерес швидко падає. Важливою передумовою виникнення інтересу є новизна навчального матеріалу. Мотиви навчальної діяльності мають динамічний характер. Вони змінюються залежно від соціальних установок особистості, умов її формування і розвитку в процесі навчання [6]. З'ясовано, що формування мотиваційно-ціннісного ставлення до фізичної культури, потреб в регулярних заняттях фізичними вправами і спортом є пріоритетним завданням фізичного виховання у ВНЗ. Аналіз наукової літератури (В. К. Бальсевича, 1995; М. Я. Віленський, 2013; Л. І. Лубушева, 2009) доводить, що в основу організаційної діяльності у сфері фізкультурного руху повинно бути покладено вимогу розвитку фізкультурних потреб людей. Успішне вирішення оздоровчого впливу на студентську молодь можливе тільки в інтегрованому одночасному використанні принаймні чотирьох складових: фізичної, психічної (розумової), соціальної (суспільної) та духовної.

Процес формування зацікавленості студента заняттям фізичною культурою обумовлений як зовнішніми, громадськими чинниками, так і внутрішніми, які теж мають громадську компоненту. У реалізації першого способу підвищення мотивації при навчанні фізичній культурі необхідно обґрунтувати громадську значущість фізичного виховання. Для реалізації цього способу на занятті доцільно: забезпечувати залежність громадського престижу студента від успіхів при зайнятті фізичною культурою і спортом. Для цього необхідно розробити комплекс заохочень студентів з широкою громадською гласністю на рівні окремої групи, інституту, навчального закладу, міста; розкривати значення фізичної культури для розвитку і прогресу усього людства в цілому, для вирішення різних глобальних проблем; вказувати на історичне значення діяльності видатних учених, таких як М. М. Амосов, Б. Є. Патон та ін.; розкривати величезну роль фізичного виховання в забезпеченні обороноздатності нашої країни; обґрунтовувати значущість фізичної підготовки в професійній діяльності людей найширшого спектру професій (учених, лікарів, інженерів, програмістів, режисерів, спортсменів і т.і.). Для реалізації другого способу підвищення мотивації, що полягає у збільшенні залежності громадської значущості індивіда від його відношення до фізичного виховання як до учбового предмета, доцільно: створювати умови для інтенсивної комунікації студентів в групах, що мають високу мотивацію до фізкультурно-спортивної діяльності (в основу якої покладено максимальне урахування фізкультурно-оздоровчих та спортивних інтересів студентів), так чи інакше пов'язаної з фізичним вдосконаленням в різних спортивних і оздоровчих секціях та клубах, створювати умови у поза навчальної діяльності, наприклад фізкультурні свята, змагання.

За даними наукових досліджень існує понад 35 мотивуючих установок, які спонукають молоду людину до занять фізичними вправами. Серед них: мати красиву поставу, ходу, фігуру; красиво, пластично рухатися; досягнення спортивних результатів; почувати впевненість в собі; систематична участь в різного роду змаганнях; якісний музичний супровід занять; належна матеріальна спортивна база (наявність спортивної форми, забезпечення спортінвентарем), гарне устаткування місць проведення занять, виділення спеціального часу для секційної роботи та додаткових тренувань; наявність літератури, газет, журналів з фізкультури і спорту і виділення місця і часу з їх читання; ознайомлення з новою науково-методичною літературою;

супровід кожного заняття спеціальною теоретичною інформацією, яка розкриває зміст і значення пропонованим фізичним вправам; застосування барвистого інвентарю; проведення співбесід о значущості фізичної культури; надання можливості студентам вибору виду занять тощо. Процес фізичного виховання потрібно будувати щоб його результати переросли в широкі соціально значущі. У посиленні цього процесу важливу роль відіграє наведення еталонів та цілей, які сприймаються і можуть практично реалізуватися студентами.

Аналіз бажань студентів в зайнятті фізичною культурою і спортом показав, що найбільш поширеними видами спорту являються спортивні ігри, аеробіка (для дівчат), плавання. В якості основної причини пасивності займатися фізичною культурою студенти визначають: відсутність зайвого часу; втому від занять; домашні справи; відсутність коштів; зайнятість; необхідність додаткового заробітку; думка, що заняття фізичною культурою не мають відношення до їх майбутньої роботи. До цього слід додати вплив батьків, які спрямують основну увагу дитини на майбутню фахову діяльність, недостатню роботу адміністрації вузів на розвиток матеріально-технічної бази та надання умов для проведення занять та секцій з фізичного виховання та спорту.

На сучасному етапі переходу ВНЗ на європейську систему освіти встає питання про нові нетрадиційні, інноваційні підходи до фізичного виховання, які зможуть підвищити зацікавленість студентів і ліквідувати аморфне відношення до загальнолюдських цінностей фізичної культури. Вирішення цих питань пов'язане з ліквідацією стандартизації учбових програм, використанням варіативності в учбово-тренувальному процесі, творчої співдружності, довіри і ініціативи викладача та студентів, відродження демократичних традицій ВНЗ, подолання педагогічного авторитаризму в системі фізичного виховання та відмежування фізкультурного виховання і розвитку особової культури від громадського життя. У США [3] немає чіткої, обумовленої у всіх відношеннях державної системи фізичного виховання студентської молоді. Кожен вищий навчальний заклад здійснює фізичне виховання по-своєму, залежно від своїх матеріально-фінансових можливостей, спортивної бази, традицій, особливостей контингенту студентів, їхніх фізкультурних та спортивних інтересів. З метою широкого залучення студентів до занять з фізичного виховання, спортом та підвищення інтересу до них американські фахівці, керівництво навчальних закладів відійшли від класичної форми проведення обов'язкових занять у жорсткій сітці навчального розкладу, від поділу по групах без узгодження з бажаннями студентів, від розроблених кафедрою програм і послідовності видів фізичної діяльності. Студентам, як правило, надається широкий вибір різних видів діяльності і форм занять, хоча в деяких вищих навчальних закладах зберігаються обов'язкові вимоги відвідування занять з фізичного виховання впродовж двох семестрів, але їм надається право вибору дисципліни. У ВНЗ США практикуються наступні форми організації занять з фізичного виховання:

а) заняття факультативних груп за обраним курсом з обов'язковим відвідуванням, виконанням певних вимог і здачею заліків (бали йдуть до диплому);

б) тренування і участь у будь-яких масових змаганнях за особистим вибором;

в) заняття будь-яким видом спорту чи фізичною діяльністю в групі або самостійно без участі в змаганнях і здачею заліків для вивчення техніки з обраного виду спорту, зміцнення здоров'я, спілкування.

Найпоширеніша форма фізичного вдосконалення студентів - фізичне виховання на базі факультативних занять з загальним або спортивним тренуванням чи фізкультурною рекреацією, що організується кафедрою фізичного виховання та спортивним клубом ВНЗ. Ефективність цієї системи визначається активним відношенням студентів до занять своїм фізичним вдосконаленням, що стимулюється соціальним замовленням фізичної підготовки фахівців. Студентам надається вибір форм і режимів рухової активності з урахуванням їх фізкультурних та спортивних інтересів, гарними умовами для занять, професіоналізмом викладачів та тренерів, великим обсягом рухової активності під час занять, їх індивідуалізацією з урахуванням особистісних чинників, матеріальним добробутом студентів. Вибір засобів та методів фізичного виховання найчастіше підлягає тільки фізкультурним і спортивним інтересам студентів і логіці обраного ними виду тренування, що дає повноцінно, у стислі терміни, цілеспрямовано реалізувати основну мету фізичного виховання [5].

ВИСНОВКИ. Вдосконалення ціннісного відношення до фізичного виховання можливо: - на основі використання диференційованого підходу на учбових заняттях, яке здійснюється на основі вивчення мотивації студентів і комплексної діагностики індивідуальних і особових якостей людини, які дозволяють визначити її схильність до оволодіння певними видами фізкультурно-спортивної діяльності, системи фізичного виховання або видів спорту. На основі підходу, що проявляється у включенні усіх студентів в різні види фізкультурно-спортивної діяльності кожен студент отримує можливість знайти область діяльності, у більшій мірі що відповідає його фізичному розвитку, інтересам, і схильностям. Досліджено, що найбільш істотним фактором фізичної культури студентської молоді виступає бажання ведення фізично активного здорового способу життя, відношення до свого тіла як цінності, бажання поліпшити свої спортивні досягнення або покращити свою фігуру.

Вивчення сучасної науково-педагогічної літератури доводить відсутність умов потребо-мотиваційного підходу до процесу фізичного виховання у вищих навчальних закладах. Концепція заохочення та вивчення мотивації до необхідності фізкультурно-спортивної освіти дозволить наблизитися до рішення головної задачі сучасності - надання можливості студентської молоді в суспільстві, що змінюється, почувати себе суверенно, захищено, компетентно формувати і зберігати своє фізичне, духовне і моральне здоров'я.

У подальших перспективах планується більш детально дослідити особливості ставлення студентів різних спеціальностей до проблеми здорового фізично активного способу життя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бальсевич В. К. Физическая культура: молодежь и современность / В. К. Бальсевич, А. И. Лубышева // Теория и практика физической культуры. – 1995 – № 4.
2. Виленский М. Я. [Физическая культура и здоровый образ жизни студента](#) / М. Я. Виленский, А. Г. Горшков. –3-е изд. – М. : КНОРУС, 2013.–240с.
3. Канишевський С. М. Науково-методичні та організаційні основи фізичного самовдосконалення студентства. – К.: ІЗМН, 1999. – 270 с.

4. Лубышева Л. И. Феномен спортивной культуры в аспекте методологического анализа // Теория и практика физической культуры и спорта - 2009. №3 –С. 10-13.
5. Присяжнюк С. І. Фізичне виховання : теоретичний розділ з фізичного виховання для студентів першого курсу / С. І. Присяжнюк, В. П. Краснов, М. О. Третьяков, Р. Т. Раєвський, В. Й. Кійко, В. Ф. Панченко. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 192 с.
6. Шиян Б. М. Методика викладання спортивно-педагогічних дисциплін у вищих навчальних закладах фізичного виховання і спорту: навчальний посібник / Б. М. Шиян, В.Г. Пампуша – Харків : „ОБС”, 2005. – 208 с.
7. Buffer S. M. Assuring affordable health care for all americans // J. of Health Care for the Poor and Undeserved. 1990. – V.1. P. 63-73.
8. Edwards D. J., Edwards S. D., Basson C. J. Psychological Well - Being and Physical Self-Esteem in Sport and Exercise // International Journal of Mental Health Promotion, 2004. – vol. 6(1). – P. 25–32.
9. McCullagh P., Wilson G. Psychology of Physical Activity: What Should Students Know? // Quest, 2007. – vol. 59(1). – P. 42–54.
10. Brown J., Busfield R., O'Shea A., Sibthorpe J. School ethos and personal, social, health education. Pastoral Care in Education. 2011. – vol. 29(2). – P. 117–131.
11. Macleod G., Cebula K.R. Experiences of disabled students in initial teacher education. Cambridge Journal of Education. 2009, vol. 39(4). – P. 457–472.
12. Mead N. The Provision for Personal, Social, Health Education (PSHE) and Citizenship in School-based Elements of Primary Initial Teacher Education. Pastoral Care in Education. 2004, vol. 22(2). – P. 19–26.

Фоменко Д.С., Коросташівець О.М., Гончарук А.И.
Національний університет фізичного виховання і спорту України

ОСОБЛИВОСТІ ФІЛОСОФІЇ ПІДГОТОВКИ ВЛАСНИХ ВИХОВАНЦІВ ТА СПЕЦИФІКА ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФУТБОЛЬНОГО РЕЗЕРВУ В ДІТЯЧО-ЮНАЦЬКІЙ АКАДЕМІЇ ФУТБОЛЬНОГО КЛУБУ «АЯКС» - «DE TOEKOMST»

Академія голландського футбольного клубу "Аякс", De Toekomst - вважається однією з найсильніших у світі. Йохан Кройф, Марко ван Бастен, Франк Райкард, Денніс Бергкамп, Рафаель ван дер Ваарт, Веслі Снейдер, Едвін ван дер Сар, Найджел де Йонг, Едгар Давідс, Мікаель Райцигер, Патрік Клуїверт, Роналд і Франк де Бури, Кларенс Зеєдорф ... це далеко не повний перелік знаменитостей, які пройшли академію, назва якої в перекладі означає "Майбутнє". І зараз, в заявці дорослої команди на матч, постійно знаходиться як мінімум половина власних вихованців. Приблизно 80% випускників стають професіоналами, і якщо не заграють в "Аяксі", то в іншому клубі вищого голландського дивізіону.

Ключові слова: Система розіграшів, система підготовки, футбольні змагання.

Фоменко Д.С., Коросташівець О.М., Гончарук А.И. Особенности философии подготовки собственных исполнителей и соревновательной деятельности футбольного резерва в диско-юношеской академии футбольного клуба «Аякс» «De Toekomst». В статье осуществлен анализ особенностей подхода к развитию футбольного резерва известной академии за последние 20 лет и воспитавшие футбольному миру много талантов под названием «De Toekomst», изучение организации подготовки и формирование соревновательной практики.

Ключевые слова: Юные футболисты, особенности подготовки юных футболистов, футбольная академия «Аякса».

Fomenko D.S., Korostashev O.M., Goncharuk A.I. Features philosophy preparing their own artists and competitive activities reserve football in children and the youth academy of FC "Ajax". Academy of Dutch football club "Ajax", De Toekomst - considered one of the strongest in the world. Johan Cruyff, Marco van Basten, Frank Rijkaard, Dennis Bergkamp, Rafael van der HAART, Wesley Sneijder, Edwin van der Sar, Nigel de Jong, Edgar Davids, Michael Reiziger, Patrick Kluyvert, Ronald and Frank de Boers, Clarence Seedorf ... this is not a complete list of celebrities who have passed the academy, whose name means "Future". And now, in the application of the adult team for the match, is always at least half of their own children. Approximately 80% of graduates are professionals, and if you do not tune in "Ajax", in other Dutch club top division. The success of the football academy of the Dutch club brings benefits not only the game but also financially. As a result, the opportunity to open similar centers in South Africa and Ghana. Players "Ajax" Cape Town, which manifested themselves in the Championship South Africa are invited to Amsterdam, where they continue learning and improving their skills, and then successfully debut in "Ajax" and other European clubs. Investing in youth football from the "Ajax" justified from Trinity: again and again Amsterdamer sell their pets in leading teams of the Old World. "Where Tukomst" - Football Sports School Dutch Ajax. We can say that this is the absolute value and unique one. No pets Academy of football as a sport would be much unprincipled and presnee. This grand as Bavaria without remorse borrowed from Ajax in 90 years the system of training young talents. This grand football as Barcelona, invited to his best football player "Jew" and tried to just copy the style of play the Netherlands, as well as their principle work with young players.

Key words: The system draws, system training, football competitions.

Постановка проблеми. Аналіз дослідження публікацій.

Постійне зростання спортивних рекордів, конкуренції на міжнародній спортивній арені, розширення спортивного календаря призвели до інтенсифікації тренувального процесу і змагальної діяльності, значного збільшення навантажень на